

כתור אור עליון

העלוך מוקדש לע"נ אורית בת טובה ע"ה

פרשת במדבר

כח' אייר תשפ"ג

פרשת השבוע

הגאון הרב זמיר כהן שליט"א

זמני השבת

הדלקת נרות-19:11

צאת שבת - 20:16

רבינו תם-20:47

בטובתם. דלת לבו של הילד אינה פתוחה בפני כל אדם, אולם משהשתכנע שאדם זה חפץ בטובתו, הוא יטה אוזן לעצותיו המחכימות, ויפנים את הצורך להשתנות לטובה גם כאשר השינוי דורש עמל רב ועצום בעבודת המידות ובהשקעה בלימודים. וזהו שאמרו חכמים "יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשלך" (אבות ד, יב). כלומר, אמנם מותר וחובה על המחנך לנזוף בתלמידו בעת הצורך, אולם אסור לו בשום פנים ואופן לבזותו במילות גנאי ולהשפילו בעת התוכחה. אלא עליו להתמקד לגופו של ענין בטעות שעשה, ולהדריכו כיצד לשפר את הדבר הבהא, שהרי לתלמידך - בדיוק כמותך - יש כבוד עצמי, ואל לך להשפילו ולבזותו, גם לא בעת תוכחה (על שיטות תוכחה באופן שהדברים יכנסו ללב הילד מבלי לעורר התמרמרות והתנגדויות, ראה בספר "המדריך המלא לחינוך ילדים, עמוד 137). "הוראה זו להורה ולמורה ולכל מנהיג ציבורי יכולה להתממש בקלות אך ורק אצל מי שרואה את תפקידו כשירות לאחרים, ולא כעטרה להתגדל בה. מנהיג כזה מחפש תמיד את טובת שומעי לקחו הנתונים למרותו, והוא עושה כל שבידו לחזקם ולעודדם באמצעות מסרים של אמונה ובטחון, טורח להסיע את ילדיו ללימודים בבתי ספר תורניים בהם יקבלו יראת שמים טהורה - גם אם בית הספר רחוק מביתו, ואינו חוסך עמל לשמש בעצמו דוגמא אישית להתנהגות נאותה, גם במצוות שבין אדם למקום וגם במצוות שבין אדם לחברו ובמידות טובות. לאחר זמן מה הוא מגלה כי ילדיו ותלמידיו משיבים לו כבוד כנגד כבוד. הם מעריצים את אישיותו, אוהבים לשמוע את דברי הדרכתו ומתאמצים ליישם אותה הוראותיו מתוך אהבה ושמחה. היש עונג גדול מזה? שבת שלום.

בפרשת השבוע מצווה ה' את משה לפקוד את מנין בני ישראל, הוא ואהרון וראשי שבטי ישראל, ומפרט את שמותיהם של הנבחרים לשמש כראשי השבטים: "וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם, לְרֵאשׁוֹן - אֶלְיָצוֹר בֶּן שְׂדִיאוֹר, לְשִׁמְעוֹן - שְׁלֹמִיאֵל לֶבֶן צוּרִישֶׁדִי, לְיִהוּדָה - נַחֲשׁוֹן בֶּן עֲמִינָדָב" וכו'. אך מאחר שמדובר באנשים שנבחרו מתוך כל שבט, לכאורה היה צריך לומר: מראובן, משמעון, מיהודה וכו', כלומר משבט ראובן נבחר אליצור בן שדיאור, וכך משבט שמעון ושאר השבטים, ומה פשר האות ל', לראובן, לשמעון, ליהודה וכו', שמשמעה נתנה לאותו שבט? אולם מלמדת התורה בכך שעל כל אדם שנבחר לעמוד בראש מערכת כל שהיא, כגון בראשות עיר או מדינה, או בראש כיתת תלמידים או בראש משפחה, לזכור תמיד כי תפקידו זה לא נועד לגדל ולרומם אותו עליהם, אלא לתת ולהעניק לציבור שבראשו הוא עומד את כל מה שבידו לתת ולהעניק ולשרתם נאמנה. לכן אמר הכתוב: "לְרֵאשׁוֹן - אֶלְיָצוֹר בֶּן שְׂדִיאוֹר", מי שיתן ויעניק לשבט ראובן, יהיה אליצור בן שדיאור, וכך לשמעון וליהודה ולכל השבטים. במילים אחרות: על כל אב ואם ועל כל מוֹךְ הַ וּמוֹךְ הַ, אשר ילדים ותלמידים נתונים למשמעתם, להציב לנגד עיניהם תמיד את היעד ואת המטרה של תפקידם, ולזכור תמיד כי יקבלו מאת בורא האדם תפקיד מרומם, להשקיע ולהעניק, לבנות ולרומם את מי שעליהם הם מופקדים. מתוך תובנה זו יקל עליהם שלא לשתף במהלך פעילותם עמהם כעסים ותסכולים אישיים, אלא לראות תמיד את טובת הילדים לנגד עיניהם. הורה ומורה הצועדים בדרך זו, יראו פירות נפלאים בעמלם, וירונו נחת מילדיהם ומתלמידיהם. הילדים והתלמידים ניחנו בחוש מיוחד המגלה להם היטב את אשר בלב המבוגר המופקד עליהם, האם את טובת עצמו הוא מחפש, או אוהב את ילדיו ותלמידיו וחפץ רק

אשת חיל

מתוך החוברת כשרות המטבח

הלכות מליחה

השהיית בשר שלשה ימים

בשר ששהה שלושה ימים

[72 שעות] בלי מליחה, התייבש דמו בתוכו, ואין בכח המלח להפליט ממנו את דמו לעולם, ולכן אין אפשרות לאוכלו מבושל אלא צלי, שבכח האש לשאוב את הדם ולשרפו. ואף אם נשאר מעט דם שלא יצא באש, הרי דינו כדם שלא פירש, שמותר באכילה. (שפט)

בשר ששהה שלשה ימים בלי מליחה, אף שצלו אותו, אין לבשלו לאחר הצליה, שכיון שהתייבש דמו בתוכו, לא ברור שיצא כל הדם באש, וקיים חשש שבבישול יתרכך הבשר ויצא הדם. ובדיעבד אם בשלו לאחר הצליה, מותר הבשר באכילה. (שפט)

ילקוט יוסף

סימן רמד - מלאכות שהעכו"ם עושה לישראל

מספרי מרן הראשל"צ הגאון הרב יצחק יוסף שליט"א

יא נכרי השוטף את רצפת חדר המדרגות בשבת, ואינו רגיל בזה לעשות כן בשבת, יש להעלים ממנו עין, ואין צריך להפסיקו, כיון שלא ציוה אותו לעשות כן בשבת. וכן אם ראה הנכרי שהסירו את הקדרה מעל האש, והולך מעצמו ומכבה את הגז, אין צריך למונעו מכך, כיון שלא ציוה אותו לעשות כן. [ילקוט יוסף, שבת כרך א עמוד כו].

ההקדשה המרכזית

לרסאות: מו"ר הרב דוד שלום [בצרי] בן ויקטוריה, הרבנית צביה חנה בת הרבנית אביגיל, יוסף עזריאל בן חיה מיכל, יניב בן אהובה, אריה בן שמחה, ידידיה בן אביטל, יהודה יצחק בן אריס, מרים בת אסתר, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה, הרב בנימין דב בן סימה רחל. יצחק חיים בן אידה, שלמה בן רחל, הדסה בת דקלה, רבקה בת אלטו, שירה בת אביגיל אלה. שלו בן רויטל, בנייה ישראל בן אביבה ו[להבדיל לע"ג: אשר מסועד בן עזיזה, הרב אורי זוהר בן גולדה זצוק"ל שם טוב ציון בן אסתר, אסתר יוכבד בת ריזל ברכה, ר' חיים זאב בן עופרה יעל ז"ל. לימור שרה בת דידי. להצלחת עם ישראל בהנהיגות וגשפיות ולמאליה השלמה בחימים במרה אמן

אליבא דהילכתא

הרה"ג בנימין חותה שליט"א

אחת שליטא

מאת: הרב ארז חזני שליט"א
הרב יצחק זילברשטיין שליט"א

חגיגה באדם-לבן

"חגנו בני ישראל" (במדבר א' כ"ב)

שאלה: נגע בשבת בשקע הפלטה והיא נדלקה מה דין הפלטה לגבי הנאה ממעשה שבת?

תשובה: אם בטעות יש בזה איסור הנאה, ואם באונס אין בו איסור הנאה בשבת.

ביאורים: אף מי שעשה איסור בשבת דרך מתעסק, כגון שהניח סיר על האש ולא ידע שיש בו מאכל חי גם בזה יש איסור הנאה ממעשה שבת כמבואר בשו"ת עונג יו"ט או"ח סי' כ'. ואם האיסור בדבר הוא רק פסיק רישא ולא מעשה גמור אם הוא בדרך מתעסק אין בו איסור הנאה ממעשה שבת כ"כ בשביתת השבת במעשה חושב עמ' טו' והביאו באדני שלמה עמ' רפז'.

ולגבי אונס מי שעשה מלאכה בשבת באונס, כתב בא"ר ס"ק ה' ע"פ דברי שו"ת בנימין זאב סי' קל' שאין דינו כשוגג ולא קנסוהו וכתב בכה"ח ס"ק כ' כיון שאנוס רחמנא פטרי (אנוס התורה פטרתו).

שמסר לחברו חפץ לשמירה, אם היה הדבר בישוב, שהוא מקום שבו גנבים אינם מצויים, אזי השומר חייב להשיב לו את החפץ בישוב, ואינו רשאי לכך את הבעלים לקבלו במדבר ובכך לפטר את עצמו מאחריותו, משום שהמדבר הוא מקום שהממון אינו משתמר בו, היות ומצויים בו לסטים. ומדיקים הראשונים, שדקא אם הממון נמסר מיד הבעלים ליד השומר בישוב, אין הוא רשאי להחזירו במדבר, אולם אם הממון הגיע לידו מידי הבעלים במדבר, רשאי הוא גם להחזירו במדבר (ראה שו"ת הרמב"ן סי' ל"ד, ושו"ע ח"מ סי' ע"ד ס"א). סברת הדין היא, שהואיל ובעל החפץ עצמו גלה בדעתו כי אינו מקפיד על החזקת ממנו במדבר, ממילא רשאי השומר להחזירו לידו במדבר. ונראה שזכעין זה נתן לטען גם בענינו - היות שבעל הרכב גלה בדעתו שהוא מוכן להחנות את רכבו במקום בו הוא עלול להקנס, והוא ממילא התכונן להשאירו שם עד לשעה שבה עבר במקום הנפקה, לפיכך אי אפשר לחיב בקנס את השואל, שהחזיר את הרכב לאותו מקום. עם זאת, חשוב להדגיש שלכתחלה היה אסור לשואל להחזיר את הרכב לחניה במקום המסומן באדם לבן. והגם שהבעלים עצמו התנה שם את רכבו, מכל מקום לאחר שהשואל כבר הוציאו משם, היה לו לחפש מקום חניה שמותר להחנות בו. אך לאחר שכבר עבר והחנה שם, נראה שאינו צריך לשלם את הקנס, כאמור לעיל.

לסכום: השואל פטור מתשלום הקנס.

ראובן פנה אל ידו שמועון בשעת אחר-הצהר רים ובקש: "האם תוכל להשאיל לי את רכבך לשם נסיעה לעיר פלוגית לשמחת נשואין של קרובי?". שמועון הסכים בשמחה, כי ממילא אינו משתמש ברכבו עד למחרת בבקר. ראובן קבל את המפתחות לידו, וכשעמד להכנס לרכב, הבחין כי שמועון התנהו במקום המסומן באדם לבן שכבידוע אסור בחניה. כשחזר ראובן מהחניה, גלה כי מקום החניה הפנוי היחיד ברחוב, היה באותו מקום שבו התנה שמועון את רכבו... ראובן התנה שם את הרכב, והשיב את המפתחות לשמועון. למחרת בבקר, כשעמד שמועון להכנס לרכבו, גלה כי קבל קנס בגין חניה באדם לבן... [יצאן שעד לאותו רגע לא הבחין שמועון שרכבו החור למקום החניה האסורה]. הוא פנה אל ראובן ותבע את תשלום הקנס... ראובן טען כנגדו: "הרי אתה עצמך החנית שם את הרכב, והיית אמור להשאירו שם עד לשעה הקבועה שבה אתה נוסע לעבודתך, כך שממילא היית סופג את הקנס הזה!" שמועון טען: "לי מותר להחנות את רכבי היכן שאני רוצה, אבל אתה הרי היית שואל, שחייב באחריות שמירה על החפץ שנמסר לו לשמוש, ואם למעשה החזרת את הרכב בצורה לא אחראית, עליך לשאת בהפסדים שנגרמו בעקבות זאת!" עם מי הדין?

תשובה
שנינו במסכת בבא קמא (ק"ח): "הפקידו בישוב, לא יחזיר לו במדבר". כלומר: אדם

רוצה לעדכן את המחבלים
בעצה לפעמים האור בקצה
המנורה זה רק
אין של זה"ל..

אני: לילה טוב.
כל החתולים של
ושכונה: בוקר טוב.

אנחנו העם היחיד שיש לו
חג אחד לשתיים עשרים
וחג אחד בשביל אשתו
אלתם..

ידידת הקיר,
בואי וברצונם אינן לאוסף מרתק של 40 יום
לימוד הלכה יומי - רק 5 דקות
בנושא הצניעות
מפי הרבנית רות שמש תל"ט"א

03-6171121
אח"כ לברקס לזכירת 1-1 לזכר 2

לאן חשנה לאן נפלת. חתי ואישה
תמיד תתחיל מהתחלה

Breslev.co.il @GanEmuna

בואי תתחברי
לקו הישועות
(הלכות צניעות
וסיפור ישועות)

3 דקות ביום
מצילות חיים
ותראי ישועות
בכל התחומים